

Stellingen behorende bij het proefschrift

Langdurig klinisch behandeld in de kinder- en jeugdpsychiatrie; een follow-up onderzoek na 5 tot 25 jaar

Jolanda Wielemaker

1. Veel langdurig klinisch behandelde kinderen functioneren als volwassenen beter dan ooit kon worden verwacht op basis van het functioneren tijdens hun behandeling.
(dit proefschrift)
2. Kinderen die werden gediagnosticeerd met een pervasieve ontwikkelingsstoornis laten op latere leeftijd weliswaar nog autistische kenmerken zien, maar in een sterk verminderde mate dan tijdens de kinderpsychiatrische behandeling. *(dit proefschrift)*
3. Aangezien driekwart van een langdurig klinisch behandelde patiëntengroep na ontslag een beroep doet op hulp van de geestelijke gezondheidszorg, kan beter worden gekozen voor continue vervolcontacten tot in de volwassenheid. *(dit proefschrift)*
4. Kinderen die al op jonge leeftijd ernstige psychopathologie ondervinden of een laag intelligentieniveau hebben, ondervinden op latere leeftijd maatschappelijke en psychische problemen. *(dit proefschrift)*
5. Een voorgeschiedenis van ernstige mishandeling en/of verwaarlozing waarbij een langdurig klinische behandeling is geïndiceerd, vergroot de kwetsbaarheid op latere leeftijd (wederom) slachtoffer te worden van fysiek en/of seksueel geweld.
(dit proefschrift)
6. Kinder- en jeugdpsychiatrie en volwassenenpsychiatrie zijn gescheiden werelden, de kinder- en jeugdpsychiater volgt het kind tot zijn achttiende levensjaar en de volwassenenpsychiater kijkt niet achterom.
Dr. S. Kooij, 2006
7. Onderzoekers zouden hun resultaten zodanig moeten presenteren dat ook degenen in het klinische werkveld met minder statistische kennis deze kunnen begrijpen.
Prof.dr. J.W. Veerman, 1990
8. "Autisme beïnvloedt zoveel dat je zonder het autisme een heel ander mens zou krijgen".
Martijn Dekker, 2007
9. Elk kind dat voldoet aan de criteria van een autisme spectrumstoornis en dat tevens een achtergrond van ernstige onderstimulatie en/of mishandeling heeft, zou voor betere diagnostiek een paar weken klinisch geobserveerd moeten worden door een multidisciplinair team.
10. Indien in het kader van een persoonlijkheidsonderzoek met een kind wordt gepraat over zijn problematiek, is het van belang dat de onderzoeker probeert zich helemaal in te leven om het kind te begrijpen zonder zich druk te maken of het kind achterstevoren op zijn stoel zit dan wel onder de tafel.
11. Het combineren van klinisch werk, promoveren en moederschap dwingt zowel de clinicus, de promovendus als de moeder tot afstand van perfectie.